

Känslostorm

Stirrar ut i vinternatten
varför fryser jag så
nyss fanns ju värmen här
vi delade samma åtra
du tog mig med över
de högsta bergen
där kärleken exploderade
i den så eldröda färgen

med dina armar runt min kropp
och orden som du viskar
borde jag vara lycklig
men jag möter stormen som piskar
du ligger här intill mig
vi delar samma bädd
men varför är jag då
så ångestfylld och rädd?

du kallar mig din stjärnängel
du gör mig hel och fri
och djupt där i mitt inre
vill jag våga tro på ett "vi"
men fastän kärleken är vacker
och jag så gärna vill
är jag så rädd min kära
att inte räcka till